

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง "ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการรับชม และความพึงพอใจรายการคับข่าวครบประเด็นของสถานีโทรทัศน์ โมเดิร์นไนน์ทีวี ของผู้รับชมในเขตกรุงเทพมหานคร" เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีรูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เป็นการวัดผลเพียงครั้งเดียว ณ ช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง (Cross Sectional Study) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้กรอกข้อมูลด้วยตนเอง (Self-Administration Questionnaire) ซึ่งมีรายละเอียดเกี่ยวกับระเบียบวิธีศึกษาตามหัวข้อ ดังต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 วิธีการสุ่มตัวอย่าง
- 3.3 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา
- 3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การทดสอบความเที่ยงตรง และเชื่อถือได้ของเครื่องมือศึกษา
- 3.6 วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.8 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้รับชมรายการ อายุ 18 – 60 ปี มีพฤติกรรมอย่างไร คับข่าวครบประเด็นในเขตกรุงเทพมหานคร

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ที่เคยชมรายการคับข่าวครบประเด็นในเขตกรุงเทพมหานคร ไม่น้อยกว่า 1 เดือน ที่มี อายุ 18-60 ปี ที่เคยชมรายการคับข่าวครบประเด็น เนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน จึงใช้สูตรคำนวณขนาดตัวอย่างของยามานะแบบไม่ทราบจำนวนประชากรที่

แน่นอน ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ค่าความผิดพลาดสูงสุดที่จะเกิดขึ้น 0.05 ค่าสัดส่วนของประชากร 0.5

$$n = \frac{Z^2 pq}{B^2}$$

แทนค่า $n =$ ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

$B =$ ระดับความคลาดเคลื่อน

กำหนดให้มีความเบี่ยงเบนได้ 5% ดังนั้น $B = 0.05$

$Z =$ ค่ามาตรฐานซึ่งขึ้นอยู่กับระดับความเชื่อมั่น

$p =$ สัดส่วนประชากรที่สนใจศึกษาเท่ากับ 95% = 0.05

$q = 1 - p$

ในทางปฏิบัตินิยมใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น $Z = 1.96$ เพราะฉะนั้นได้ขนาดตัวอย่าง

$$n = \frac{(1.96)^2(0.5)(0.5)}{(0.05)^2}$$

$$n = \frac{(3.8416)(0.25)}{(0.0025)}$$

$$n = 384.16 \text{ หรือ } 385 \text{ ตัวอย่าง}$$

ขนาดตัวอย่างที่ผู้วิจัยใช้ในการเก็บข้อมูลคือจำนวน 385 ตัวอย่าง โดยเก็บข้อมูลเฉพาะผู้ชมรายการคืบข่าวครบประเด็น

3.2 วิธีการสุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาใช้วิธีการสุ่มหากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้ชมรายการคืบข่าวครบประเด็นที่มีอายุ 18-60 ปี ในเขตกรุงเทพมหานคร ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างดังนี้

3.2.1 วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Multiple Sampling)

โดยจับฉลากเลือกเขตกลุ่มตัวอย่างตามการปกครองเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งเขตการปกครองมีทั้งหมดจำนวน 50 เขตแบ่งออกเป็น 12 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 เรียกว่า กลุ่มรัตนโกสินทร์ เขตอนุรัักษ์เมืองเก่ากรุงรัตนโกสินทร์ ศูนย์กลางบริหารราชการ (เขตดุสิต) ย่านธุรกิจพาณิชยกรรมเฉพาะ (สำเพ็ง พาหุรัด ยาวราช โป้เบ๊) และแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และศิลปวัฒนธรรม ประกอบ 4 เขต คือ พระนคร ป้อมปราบศัตรูพ่าย สัมพันธวงศ์ และ เขตดุสิต

กลุ่มที่ 2 เรียกว่ากลุ่ม ลุมพินี เขตศูนย์กลางธุรกิจ การค้า การบริการ และการท่องเที่ยว ระดับภูมิภาคประกอบด้วยเขต 4 เขต คือ ปทุมวัน บางรัก สาทร และ วัฒนา ซึ่งเป็นที่ตั้งของอาคารสำนักงาน ธุรกิจ พาณิชยกรรมระดับชาติ ศูนย์รวมของโรงแรมและที่พักของนักท่องเที่ยว

กลุ่มที่ 3 เรียกว่า กลุ่มวิภาวดี เขตเศรษฐกิจใหม่ แหล่งจ้างงาน ย่านการค้าบริการ และที่อยู่อาศัยหนาแน่นมาก ประกอบด้วยเขต 6 เขต ได้แก่ จตุจักร บางซื่อ พญาไท ดินแดง ห้วยขวาง และ ราชเทวี โดยเขตจตุจักรเป็นย่านธุรกิจใหม่กระจุกตัวตามแนวถนนวิภาวดี และ ถนนรัชดาภิเษก ในอนาคตเป็นที่ตั้งของศูนย์คมนาคม (ศูนย์พลโยธิน) ขณะที่เขตราชเทวีจะมีการพัฒนาของศูนย์คมนาคม(ศูนย์มักกะสัน) และจุด Boarding Pass เข้าสู่สนามบินสุวรรณภูมิ เขตพญาไท เป็นย่านที่อยู่อาศัยหนาแน่นมาก และเป็นที่ตั้งของอาคารสำนักงาน เขตดินแดงเป็นย่านสถาบันราชการและที่อยู่อาศัยหนาแน่นมาก ส่วนเขตห้วยขวางเป็นเขตที่อยู่อาศัยหนาแน่นมากและเป็นย่านสถานบันเทิง

กลุ่มที่ 4 เรียกว่า กลุ่มเจ้าพระยา เขตเศรษฐกิจใหม่ริมแม่น้ำเจ้าพระยา รองรับการพัฒนาตัวของวงแหวนอุตสาหกรรมประกอบด้วยเขต 5 เขต คือเขตคลองเตย บางคอแหลม ยานนาวา พระโขนงและ เขตบางนา โดยเขตคลองเตยจะมีการพัฒนา ปรับปรุงบริเวณท่าเรือคลองเตย เป็นย่านสำนักงานพาณิชยกรรม และ โรงแรมริมแม่น้ำ เขตบางคอแหลม ยานนาวา เป็นเขตเศรษฐกิจพระราม 3 ส่วนเขตพระโขนง บางนา จะเป็นพื้นที่ที่พัฒนาตามโครงการวงแหวนอุตสาหกรรม

กลุ่มที่ 5 เรียกว่า กลุ่มกรุงธนบุรี เขตอนุรักษ์เมืองเก่ากรุงธนบุรีแหล่งวิถีชีวิตชุมชนดั้งเดิม และ แหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และศิลปวัฒนธรรม ประกอบด้วยเขต 5 เขต ได้แก่ เขตธนบุรี บางกอกใหญ่ คลองสาน บางกอกน้อย และเขตบางพลัด โดยกลุ่มเขตนี้เป็นแหล่งประวัติศาสตร์การสถาปนากฎธนบุรี มีวัด โบสถ์ มัสยิด ที่ทรงคุณค่าทางสถาปัตยกรรม ศิลปกรรม จิตรกรรม ยังคงวิถีชีวิตของชุมชนนานาชาติ (จีน ฝรั่งเศส แยก เขมร ลาว) และชนบประเพณีไทยดั้งเดิม

กลุ่มที่ 6 เรียกว่า กลุ่มตากสิน เขตเศรษฐกิจการจ้างงานใหม่และ ที่อยู่อาศัยหนาแน่นมากรองรับศูนย์คมนาคม (ศูนย์ตากสิน) ศูนย์ธุรกิจพาณิชยกรรมและ ศูนย์ราชการของกรุงเทพมหานครด้านตะวันตก ประกอบด้วยเขต 3 เขต ได้แก่ เขตภาษีเจริญ จอมทอง และราษฎร์บูรณะ โดยเขตภาษีเจริญ และเขตจอมทอง อยู่ในเขตอิทธิพลของศูนย์ตากสิน และ เขตราษฎร์บูรณะ เป็นเขตส่งเสริมการพัฒนาเป็นที่อยู่อาศัยหนาแน่นมาก ที่มีสภาพแวดล้อมดีตามแนวริมแม่น้ำเจ้าพระยาพื้นที่พัฒนาตามลักษณะเฉพาะ ได้แก่ พื้นที่นอกแนวถนนวงแหวนรัชดาภิเษก ซึ่งผังรวมกรุงเทพมหานคร (ปรับปรุงครั้งที่ 2) กำหนดเป็นที่อยู่อาศัยหนาแน่นปานกลางที่อยู่อาศัยน้อยเขตอุตสาหกรรม เกษตรกรรม โดยมีศูนย์ชุมชนชานเมือง และย่านการค้าและบริการระดับต่างๆ กระจายตัวเพื่อให้บริการประชาชนโดยทั่วไป

กลุ่มที่ 7 เรียกว่า กลุ่มพระนครเหนือ เขตที่อยู่อาศัยรองรับการขยายตัวของเมืองด้านตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วยเขต 5 เขต ได้แก่ เขตบางเขน หลักสี่ ดอนเมืองสายไหม และลาดพร้าว ซึ่งสภาพปัจจุบันเป็นที่อยู่อาศัยหนาแน่นน้อย และการย้ายสนามบินคอนเมืองไปยังสนามบินสุวรรณภูมิ จะทำให้บทบาทของเมืองเปลี่ยนไปในกลุ่มนี้ ผังเมืองรวมกรุงเทพมหานครกำหนดให้มีศูนย์ชุมชนชานเมือง (ศูนย์สะพานใหม่) เป็นแหล่งงานย่านการค้าและบริการเพื่อให้บริการประชาชน

กลุ่มที่ 8 เรียกว่า กลุ่มบูรพา เขตที่อยู่อาศัยรองรับการขยายตัวของเมือง (Transition Zone) ด้านตะวันออกตอนใต้ประกอบด้วย 6 เขต คือ บางกะปิ วังทองหลาง บึงกุ่ม สะพานสูง และสวนหลวง สภาพปัจจุบันเป็นที่อยู่อาศัยหนาแน่นน้อย เป็นพื้นที่รองรับการขยายตัวของเมือง

กลุ่มที่ 9 เรียกว่า กลุ่มสุวินทวงศ์ เขตเกษตรกรรมและที่อยู่อาศัยสภาพแวดล้อมดี ประกอบด้วยเขต 2 เขต คือ คลองสามวา และ หนองจอก สภาพปัจจุบันเป็นพื้นที่เกษตรกรรมและในอนาคตได้มีโครงการพัฒนาเป็นที่อยู่อาศัยสภาพแวดล้อมดี

กลุ่มที่ 10 เรียกว่า กลุ่มศรีนครินทร์เขตศูนย์ชุมชนชานเมืองรองรับสนามบิน ประกอบด้วยเขต 3 เขต คือ ลาดกระบัง มีนบุรี และ ประเวศ เป็นเขตพัฒนารองรับสนามบินสุวรรณภูมิ โดยการพัฒนาศูนย์ชุมชนลาดกระบัง เป็นแหล่งงาน ย่านการค้า และ บริการเขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง มีศักยภาพในการพัฒนาเป็นศูนย์กลางการขนส่งสินค้า(ICD) และสถานีขนส่งสินค้าชานเมือง เป็น Logistic Center ส่วนเขตประเวศ และมีนบุรี เป็นที่อยู่อาศัยรองรับแหล่งงาน

กลุ่มที่ 11 เรียกว่า กลุ่มมหาสวัสดิ์ เขตเกษตรกรรมและที่อยู่อาศัยสภาพแวดล้อมผสมผสานพื้นที่เกษตรกรรมประกอบด้วยเขต 4 เขต คือ ทวีวัฒนา ดลิ่งชัน บางแค และ หนองแขม เป็นการพัฒนามตามสภาพปัจจุบันและตามที่กำหนดโดยผังเมืองรวม

กลุ่มที่ 12 เรียกว่า กลุ่มสนามชัย เขตเกษตรกรรม อุตสาหกรรม ที่อยู่อาศัยและแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ ประกอบด้วยเขต 3 เขต ได้แก่ บางขุนเทียน บางบอน และทุ่งครุ โดยเขตบางขุนเทียนและบางบอนเป็นเขตอุตสาหกรรม เกษตรกรรม เขตทุ่งครุเป็นเขตที่อยู่อาศัยและเกษตรกรรม พื้นที่ชายทะเลบางขุนเทียนเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์

3.2.2 วิธีการเลือกตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Sampling)

โดยสุ่มเขตที่เป็นตัวแทนแต่ละกลุ่มจาก 12 กลุ่มมากลุ่มละ 1 เขต โดยวิธีการจับฉลาก ได้แก่ 1.เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย 2.เขตบางรัก 3.เขตห้วยขวาง 4.เขตคลองเตย 5.เขตบางพลัด 6.เขตราชบุรีบูรณะ 7.เขตดอนเมืองสายไหม 8.เขตสวนหลวง 9.เขตคลองสามวา 10.เขตลาดกระบัง 11.เขตดลิ่งชัน 12.เขตบางขุนเทียน

3.2.3 ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling)

กำหนดโควตาในแต่ละเขตที่ได้รับการสุ่มจากข้อ 3.2.2 เท่าๆกันเขตละ 33 คน 12 เขต จำนวน 396 คน และคัดเลือกที่สมบูรณ์จาก 396 คน เหลือ 385 คน

3.3 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ทางผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรต้นและตัวแปรตามดังนี้

3.3.1 สมมติฐานที่ 1

สมมติฐานคือลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ชมรายการลับข่าวครบประเด็นในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกันพฤติกรรมการรับชมรายการแตกต่างกัน

ตัวแปรอิสระ คือลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา และรายได้

ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็น ได้แก่ ความถี่ในการรับชม ระยะเวลาในการรับชม ลักษณะในการรับชม และการมีส่วนร่วมกับรายการ

3.3.2 สมมติฐานที่ 2

สมมติฐานคือลักษณะทางลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ชมรายการลับข่าวครบประเด็นในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกันความพึงพอใจในการรับชมรายการแตกต่างกัน

ตัวแปรอิสระคือเพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา และรายได้

ตัวแปรตามคือความพึงพอใจต่อการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็น

3.3.3 สมมติฐานที่ 3

สมมติฐานคือพฤติกรรมการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการรับชมรายการ

ตัวแปรอิสระ คือ พฤติกรรมการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็น ได้แก่ ความถี่ในการรับชม ระยะเวลาในการรับชม ลักษณะในการรับชม และการมีส่วนร่วมกับรายการ

ตัวแปรตามคือความพึงพอใจต่อการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็น

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยผู้ศึกษา จะทำแบบสอบถามออกเป็น 2 ลักษณะ คือ แบบสอบถามปลายปิด (Close-ended Questionnaire) และแบบสอบถามปลายเปิด (Open-ended Questionnaire) แบ่งคำถามออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับ การศึกษา และรายได้ต่อเดือน ลักษณะคำถามจะเป็นแบบเลือกตอบ (Check List) จำนวน 5 ข้อ

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมในการเปิดรับชมรายการ คับข่าวครบประเด็น ได้แก่ ความถี่ในการรับชม ระยะเวลาในการชม ช่องทางในการเปิดรับชม ลักษณะในการรับชม สถานที่ที่ เปิดรับชม และการมีส่วนร่วมในการรับชมรายการ ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check List) มีจำนวนทั้งหมด 8 ข้อ

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อรายการคับข่าวครบประเด็น คือ ความรู้สึก ชอบหรือความพึงพอใจของผู้ชมรายการในเขตกรุงเทพมหานครในด้านต่างๆ 4 ด้านด้วยกันคือ ด้าน รูปแบบรายการ ด้านเนื้อหารายการ ด้านการนำเสนอรายการ ด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการ ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Likert's Five Rating scale) โดยให้กลุ่ม ตัวอย่างเลือกระดับความพึงพอใจ 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด มีจำนวน 19 ข้อ ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

คะแนน		ระดับการตัดสินใจ
5 คะแนน	หมายถึง	มากที่สุด
4 คะแนน	หมายถึง	มาก
3 คะแนน	หมายถึง	ปานกลาง
2 คะแนน	หมายถึง	น้อย
1 คะแนน	หมายถึง	น้อยที่สุด

การแปลความหมายพิจารณาจากค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ของเบสท์ (Best, 1981 อ้างใน ทิมมิก้า เครื่องมือ, 2553 : 58)

$$\begin{aligned} \text{ช่วงการวัด} &= \frac{\text{ค่าคะแนนสูงสุด} - \text{ค่าคะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ \text{แทนค่าได้ดังนี้} &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= .80 \end{aligned}$$

จากเกณฑ์ดังกล่าว ผู้วิจัยได้กำหนดการแปลความหมายตามลำดับคะแนนประเมินความคิดเห็นของแบบสอบถามเพื่อการวิจัย ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	4.21-5.00	หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.41-4.20	หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.61-3.40	หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.81-2.60	หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00-1.80	หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

3.5 การทดสอบความเที่ยงตรง และเชื่อถือได้ของเครื่องมือการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ได้มีการทดสอบเครื่องมือด้านความเที่ยงตรง (Validity) และความน่าเชื่อถือ (Reliability) ดังนี้คือ

1. การทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) โดยการนำแบบสอบถามไปปรึกษาและขอคำแนะนำเพื่อปรับปรุงแก้ไขจากอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาถึงโครงสร้างของแบบสอบถาม (Construct Validity) เนื้อหา และภาษาที่ใช้ (Content Validity) ในแบบสอบถามว่ามีความเหมาะสมและความชัดเจนของถ้อยภาษาตรงตามประเด็นการศึกษาและสัมพันธ์สอดคล้องกับแนวคิดที่ใช้ในการศึกษา และวัตถุประสงค์ของการศึกษาหรือไม่

2. การทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability) ผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วมาทดสอบความเชื่อมั่นโดยการทดลองนำไปใช้ (try out) กับประชากรเพศหญิงและชายที่ชมรายการลับข่าวครบประเด็น ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบว่าคำถามในแต่ละข้อของแบบสอบถามสามารถสื่อความหมายได้ตรงตามที่ผู้ศึกษาต้องการและมีคำถามเหมาะสมหรือไม่อย่างไร โดยใช้สูตรของ Pearson Moment Correlation Coefficient โดยวิธี ของครอนบาค Cronbach's Alpha เพื่อทดสอบว่าคุณภาพของแบบสอบถามอยู่ในระดับที่ใช้ได้หรือไม่ ซึ่งควรมีค่าเกิน 0.80 ขึ้นไป โดยมีสูตรที่ใช้ในการคำนวณดังนี้

$$\alpha = N/(N-1) [(1 - \sum[S_i]^2)/[S_t]^2]$$

เมื่อ α = ค่าสัมประสิทธิ์ของความน่าเชื่อถือได้ของเครื่องมือที่ใช้ในการวัด

N = จำนวนข้อคำถาม หรือจำนวนรายการทั้งหมดที่ใช้วัดในแบบสอบถาม

$\sum[S_i]^2$ = ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนที่วัดได้ในแต่ละข้อ เนื่องจากแต่ละคนอาจได้คะแนนไม่เท่ากัน

$[S_t]^2$ =ค่าความแปรปรวนของคะแนนรวมจากคำตอบทุกข้อ

จากการทดสอบค่าความเชื่อมั่น โดยการแจกแบบสอบถาม 30 ชุดให้กับกลุ่มตัวอย่าง สามารถวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นได้ค่าสัมประสิทธิ์ Alpha ของความพึงพอใจในการรับชมรายการ คับข่าวครบประเด็น= 0.92

3.6 วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้เป็นการเก็บข้อมูลภาคสนาม (Field data collecting) ซึ่งเป็นข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) โดยการแจกแบบสอบถาม 385 ชุด ตามกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด โดยให้กลุ่มตัวอย่างกรอกแบบสอบถามด้วยตนเอง (Self-Administration Questionnaire) ระหว่างวันที่ 1 มีนาคม - 30 เมษายน 2559 จากนั้นนำแบบสอบถามที่ได้รับมาตรวจสอบความถูกต้องและทำการประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปในลำดับต่อไป

3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากทำการเก็บรวบรวมข้อมูลครบจำนวน 385 ชุด ผู้ศึกษาได้มีขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ทำการลงรหัส (Coding) แบบสอบถามทุกฉบับ
2. นำรหัสคะแนนที่ได้ไปบันทึกในแบบลงรหัส (Coding Sheets) ก่อนนำไปประมวลผล
3. นำข้อมูลในแบบลงรหัสไปบันทึกลงเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ใช้การป้อนข้อมูลประมวลผล และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเพื่อการศึกษา
4. นำผลที่ได้จากการวิเคราะห์ (Print-Out) มาแปลความหมาย แล้วบันทึกผล และจัดทำตารางแสดงผลร้อยละและค่าทางสถิติ เพื่อทำรายงานสรุปผลการศึกษาต่อไป

3.8 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล และอธิบายการศึกษาโดยแยกออกเป็น

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่ออธิบายข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปทางประชากรศาสตร์ พฤติกรรมการเปิดรับชมรายการ และความพึงพอใจที่กลุ่มตัวอย่างได้จากการรับชมรายการคับข่าวครบประเด็น รวมทั้งส่วนของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่มีต่อรายการ

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เพื่อทดสอบสมมติฐานการหาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากรศาสตร์กับความพึงพอใจในการรับชมรายการ โดยใช้สหสัมพันธ์ (Correlation) หาค่า t-test และค่า f-test และทดสอบสมมติฐานความแตกต่างระหว่างลักษณะประชากรศาสตร์กับพฤติกรรมการรับชมรายการและความพึงพอใจของผู้ชมรายการ โดยใช้ Oneway Anova วิเคราะห์ความแปรปรวน และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย โดยวิธีเชฟเฟ้ (Scheffé) และ LSD